SPOROČILO KOMISIJE

Odobritev vsebine osnutka Uredbe Komisije o pomoči de minimis za opravljanje storitev splošnega gospodarskega pomena

(Besedilo velja za EGP)

(2012/C 8/04)

Komisija je 20. decembra 2011 odobrila vsebino osnutka Uredbe Komisije o uporabi členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije pri pomoči de minimis za podjetja, ki opravljajo storitve splošnega gospodarskega pomena. Osnutek Uredbe Komisije je priložen temu sporočilu. Javno posvetovanje o tem osnutku bo trajalo en mesec z začetkom na dan objave tega sporočila.

PRILOGA

OSNUTEK UREDBE KOMISIJE (EU) št. …/…

z dne 20. decembra 2011

o uporabi členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije pri pomoči *de minimis* za podjetja, ki opravljajo storitve splošnega gospodarskega pomena

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 994/98 z dne 7. maja 1998 o uporabi členov 92 in 93 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za določene vrste horizontalne državne pomoči [1] in zlasti člena 2(1) Uredbe,

po objavi osnutka te uredbe [2],

po posvetovanju s Svetovalnim odborom za državno pomoč,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Uredba (ES) št. 994/98 pooblašča Komisijo, da z uredbo določi prag, pod katerim se šteje, da ukrepi pomoči ne izpolnjujejo vseh meril iz člena 107(1) Pogodbe in zato zanje ne velja postopek priglasitve iz člena 108(3) Pogodbe.

(2) Na podlagi navedene uredbe je Komisija sprejela zlasti Uredbo (ES) št. 1998/2006 z dne 15. decembra 2006 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe pri pomoči *de minimis* [3], ki določa splošno zgornjo mejo *de minimis* v višini 200 000 EUR na upravičenca v obdobju treh proračunskih let.

(3) Izkušnje Komisije na področju uporabe pravil o državni pomoči za podjetja, ki opravljajo storitve splošnega gospodarskega pomena v smislu člena 106(2) Pogodbe, so pokazale, da se lahko zgornja meja, pod katero se šteje, da ugodnosti, dodeljene tem podjetjem, ne vplivajo na trgovino med državami članicami in/ali ne povzročajo izkrivljanja konkurence ali nevarnosti za tako izkrivljanje, v nekaterih primerih razlikuje od splošne zgornje meje *de minimis* iz Uredbe (ES) št. 1998/2006. Za vsaj nekatere od teh ugodnosti je verjetno, da pomenijo nadomestilo za dodatne stroške, povezane z opravljanjem storitev splošnega gospodarskega pomena. Poleg tega ima veliko dejavnosti, ki jih lahko opredelimo kot storitve splošnega gospodarskega pomena, ozemeljsko omejeno področje uporabe. Zato je primerno, da se poleg Uredbe (ES) št. 1998/2006 uvede še uredba s posebnimi pravili *de minimis* za podjetja, ki opravljajo storitve splošnega gospodarskega pomena.

(4) Po izkušnjah Komisije naj bi za pomoč, dodeljeno podjetjem, ki opravljajo storitve splošnega gospodarskega pomena, veljalo, da ne vpliva na trgovino med državami članicami in/ali ne povzroča izkrivljanja konkurence ali nevarnosti za tako izkrivljanje, če skupni znesek pomoči, dodeljene za opravljanje storitev splošnega gospodarskega pomena, ki jo prejme upravičeno podjetje, ne presega 500 000 EUR v katerem koli obdobju treh proračunskih let.

(5) Ker v sektorjih primarne proizvodnje kmetijskih proizvodov, ribištva in akvakulture veljajo posebni predpisi in ker obstaja nevarnost, da bi pri teh sektorjih zneski pomoči, ki so manjši od zneskov, navedenih v tej uredbi, lahko izpolnili merila iz člena 107(1) Pogodbe, se ta uredba za zadevne sektorje ne sme uporabljati. To ne posega v ukrepe, odobrene podjetjem v sektorju ribištva, ki opravljajo storitve splošnega gospodarskega pomena, ki niso povezane z ribiškimi proizvodi, kot je na primer odstranjevanje odpadkov na morju. Vendar je treba izključiti pomoč za nabavo vozil za cestni prevoz tovora, dodeljeno podjetjem, ki opravljajo cestne prevoze blaga za najem ali plačilo, da bi se upoštevali majhna povprečna velikost podjetij, ki delujejo v sektorju cestnega prevoza tovora in potniškega prometa, presežne zmogljivosti v sektorju in cilji prometne politike v zvezi s cestnimi zastoji in prevozom tovora. To ne zbuja dvomov glede ugodne obravnave Komisije v zvezi z državno pomočjo za čistejša in okolju prijaznejša vozila v drugih instrumentih Unije poleg te uredbe. Glede na Sklep Sveta 2010/787/EU z dne 10. decembra 2010 o državnih pomočeh za lažje zaprtje nekonkurenčnih premogovnikov [4] se ta uredba ne sme uporabljati za sektor premogovništva.

[1] UL L 142, 14.5.1998, str. 1.
[2] UL C 8, 11.1.2012, str. 23.
[3] UL L 379, 28.12.2006, str. 5.
[4] UL L 336, 21.12.2010, str. 24.

(6) Na podlagi podobnosti med predelavo in trženjem kmetijskih proizvodov na eni ter nekmetijskih proizvodov na drugi strani naj bi se ta uredba ob izpolnjevanju določenih pogojev uporabljala za predelavo in trženje kmetijskih proizvodov. Niti dejavnosti na kmetiji, ki so potrebne za pripravo proizvoda za prvo prodajo, kot so žetev, spravilo in mlatenje žit ali pakiranje jajc, niti prva prodaja prodajnim posrednikom ali predelovalcem se v tem primeru ne sme šteti za predelavo ali trženje.

(7) Sodišče je odločilo, da so, takoj ko Unija izda predpise za uvedbo skupne ureditve trga v določenem sektorju kmetijstva, države članice zavezane, da se vzdržijo sprejemanja vseh ukrepov, ki bi lahko to ureditev trga omajali ali uvedli izjeme. Iz tega razloga se ta uredba ne sme uporabljati za pomoči, katerih višina je določena na podlagi cene ali količine kupljenih proizvodov ali proizvodov, danih na trg. Prav tako se ne sme uporabljati za podporo *de minimis*, ki je povezana z obveznostjo, da se pomoč deli s primarnimi proizvajalci.

(8) Ta uredba se ne sme uporabljati za izvozno pomoč *de minimis* ali pomoč *de minimis*, ki daje prednost domačim proizvodom pred uvoženimi.

(9) Ta uredba se ne sme uporabljati za podjetja v težavah v smislu Smernic Skupnosti o državni pomoči za reševanje in prestrukturiranje podjetij v težavah ([1]).

(10) Ukrepi pomoči, ki presegajo zgornjo mejo pomoči *de minimis*, se ne smejo razdeliti na več manjših delov, da bi ti deli lahko spadali v področje uporabe te uredbe.

(11) Pomoč *de minimis* je treba v skladu z načeli, ki urejajo pomoč iz člena 107(1) Pogodbe, šteti kot dodeljeno v trenutku, ko se zakonska pravica prejema pomoči prenese na podjetje na podlagi nacionalnega pravnega režima, ki se uporablja.

(12) Da se prepreči izogibanje največjim intenzivnostim pomoči, določenim v različnih instrumentih Unije, se poleg pomoči *de minimis* v zvezi z istimi upravičenimi stroški ne sme dodeliti še državna pomoč, če bi takšna kumulacija povzročila intenzivnost pomoči, ki presega že določeno intenzivnost za posebne okoliščine vsakega primera v uredbi o skupinskih izjemah ali v sklepu, ki ga je sprejela Komisija.

([1]) UL C 244, 1.10.2004, str. 2.

(13) Ta uredba ne sme omejiti uporabe Uredbe (ES) št. 1998/2006 na podjetja, ki opravljajo storitve splošnega gospodarskega pomena. Državam članicam mora biti še naprej prepuščeno, da se pri pomoči, dodeljeni za opravljanje storitev splošnega gospodarskega pomena, sklicujejo na to uredbo ali na Uredbo (ES) št. 1998/2006.

(14) Sodišče je v sodbi v zadevi Altmark ([2]) določilo merila za opredelitev, kdaj nadomestilo za opravljanje storitve splošnega gospodarskega pomena ne pomeni državne pomoči. Vendar se pomoč *de minimis* na podlagi te uredbe v nobenem primeru ne sme dodeliti skupaj s kakršnim koli nadomestilom v zvezi z opravljanjem iste storitve ne glede na to, ali v skladu s sodbo v zadevi Altmark pomeni državno pomoč ali ne. Ukrep pomoči tako spada v to uredbo le, če celotni znesek nadomestila ne glede na to, ali pomeni državno pomoč ali ne, ne presega zgornje meje, določene v tej uredbi.

(15) Ta uredba bi morala zaradi preglednosti in za njeno pravilno uporabo določiti jasno zgornjo mejo tudi za primere, ko se pomoč ne dodeli v obliki donacije, ampak v drugih oblikah, kot je posojilo ali dotok svežega kapitala. Za enotno, pregledno in preprosto uporabo pravil o državni pomoči bi bilo treba mogoče to zgornjo mejo uporabljati neodvisno od posebnih značilnosti ukrepa in ne bi smela zahtevati nobenega izračunavanja. Zato bi se morala za pomoč, ki se ne dodeli v obliki donacij, ta uredba uporabljati le, če znesek, ki se izplača podjetju, ne presega 500 000 EUR. Če se pomoč dodeli v obliki jamstva, bi se morala ta uredba uporabljati le, kadar zajamčeni del osnovnega posojila ne presega 500 000 EUR.

(16) Dolžnost Komisije je, da poskrbi za izpolnjevanje pravil o državni pomoči in še zlasti, da pomoč, dodeljena po pravilih *de minimis*, izpolnjuje pogoje teh pravil. V skladu z načelom sodelovanja iz člena 4(3) Pogodbe o Evropski uniji bi morale države članice olajšati izvršitev te naloge z vzpostavitvijo potrebnih orodij, da se tako zagotovi, da skupni znesek pomoči *de minimis*, dodeljene istemu podjetju za opravljanje storitev splošnega gospodarskega pomena, ne preseže splošne dopustne zgornje meje. Zato in zaradi zagotovitve skladnosti z določbami o kumulaciji s pomočjo na podlagi Uredbe (ES) št. 1998/2006 morajo države članice pri dodeljevanju pomoči *de minimis* v skladu s to uredbo zadevno podjetje obvestiti o znesku pomoči in navesti, da gre za pomoč *de minimis*, ter se pri tem sklicevati na to uredbo. Poleg tega mora zadevna država članica pred odobritvijo take pomoči od podjetja prejeti izjavo o drugi pomoči *de minimis* na podlagi te uredbe ali Uredbe (ES) št. 1998/2006, ki jo je podjetje prejelo v zadevnem proračunskem letu ali v obdobju

([2]) Zadeva C-280/00, Altmark Trans GmbH in Regierungspräsidium Magdeburg proti Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH, in Oberbundesanwalt beim Bundesverwaltungsgericht, Recueil, str. I-7747.

dveh prejšnjih proračunskih let. Države članice bi morale imeti možnost zagotovitve, da se upoštevanje zgornje meje zagotovi tudi z uporabo centralnega registra.

(17) Ta uredba se uporablja brez vpliva na zahteve prava Unije na področju javnih naročil ali dodatnih zahtev, ki izhajajo iz Pogodbe ali sektorske zakonodaje Unije.

(18) To uredbo je treba uporabljati za pomoč, ki je bila pred njenim začetkom veljavnosti dodeljena podjetjem, ki opravljajo storitve splošnega gospodarskega pomena –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Področje uporabe

1. Ta uredba se uporablja za pomoč, dodeljeno podjetjem, ki opravljajo storitve splošnega gospodarskega pomena v smislu člena 106(2) Pogodbe.

2. Ta uredba se ne uporablja za:

(a) pomoč za podjetja, dejavna na področju ribiškega sektorja in sektorja akvakulture, kakor jo zajema Uredba Sveta (ES) št. 104/2000 ([1]);

(b) pomoč za podjetja, dejavna na področju primarne proizvodnje kmetijskih proizvodov iz seznama v Prilogi I k Pogodbi;

(c) pomoč za podjetja, dejavna na področju predelave in trženja kmetijskih proizvodov iz seznama v Prilogi I k Pogodbi, v naslednjih primerih:

(i) če je znesek pomoči določen na podlagi cene ali količine zadevnih proizvodov, ki so kupljeni od primarnih proizvajalcev ali jih zadevna podjetja dajo na trg;

(ii) če je pomoč pogojena s tem, da se delno ali v celoti prenese na primarne proizvajalce;

(d) pomoč za izvozne dejavnosti, usmerjene v tretje države ali države članice, kot je pomoč, neposredno povezana z izvoženimi količinami, z vzpostavitvijo in delovanjem distribucijske mreže ali drugimi tekočimi izdatki, povezanimi z izvozno dejavnostjo;

(e) pomoč, ki je odvisna od uporabe domačih proizvodov v breme uvoženih proizvodov;

(f) pomoč za podjetja, dejavna v sektorju premogovništva, kakor je opredeljena v Sklepu 2010/787/EU;

(g) pomoč za nabavo vozil za cestni prevoz tovora, dodeljeno podjetjem, ki opravljajo cestne prevoze blaga za najem ali plačilo;

(h) pomoč za podjetja v težavah.

([1]) UL L 17, 21.1.2000, str. 22.

3. V tej uredbi:

(a) „kmetijski proizvodi“ pomenijo proizvode iz seznama v Prilogi I k Pogodbi, razen ribiških proizvodov;

(b) „predelava kmetijskih proizvodov“ pomeni vsak postopek na kmetijskem proizvodu, po katerem proizvod ostane kmetijski proizvod, razen dejavnosti na kmetiji, potrebnih za pripravo živalskega ali rastlinskega proizvoda za prvo prodajo;

(c) „trženje kmetijskih proizvodov“ pomeni imeti proizvod na zalogi ali ga razstavljati z namenom prodaje, ponujati za prodajo, dobavljati ali na kateri koli drug način dajati na trg, razen prve prodaje primarnega proizvajalca prodajnemu posredniku ali predelovalcu, ter vsako dejavnost, s katero se proizvod pripravi za tako prvo prodajo. Prodaja, ki jo opravi primarni proizvajalec končnemu potrošniku, se šteje za trženje, če se opravlja v ločenih, za to namenjenih prostorih.

Člen 2

Pomoč *de minimis*

1. Za pomoč, dodeljeno podjetjem v zvezi z opravljanjem storitve splošnega gospodarskega pomena, se šteje, da ne izpolnjuje vseh meril člena 107(1) Pogodbe in je zato izvzeta iz obveznosti priglasitve iz člena 108(3) Pogodbe, če izpolnjuje pogoje, določene v tej uredbi.

2. Ta uredba se lahko uporablja za ukrepe pomoči le, če skupni znesek pomoči, dodeljene podjetju, ki opravlja storitve splošnega gospodarskega pomena, ne presega 500 000 EUR v katerem koli obdobju treh proračunskih let.

3. Če se pomoč ne dodeli v obliki donacije, ampak v drugi obliki, kot so posojila ali dotok svežega kapitala, se lahko zanjo ta uredba uporablja le, če znesek, ki se izplača podjetju, ne presega zgornje meje iz odstavka 2. Če se pomoč dodeli v obliki jamstva, zajamčeni del osnovnega posojila ne sme presegati navedene zgornje meje.

4. Če skupni znesek pomoči, dodeljene podjetju, ki opravlja storitve splošnega gospodarskega pomena, presega zgornjo mejo iz odstavka 2, se ta uredba ne uporablja za navedeno pomoč niti za del pomoči, ki te zgornje meje ne presega. V takem primeru se ta uredba za ta ukrep pomoči ne uporablja.

5. Skupaj s pomočjo *de minimis* se v zvezi z istimi upravičenimi stroški ne sme dodeliti še državna pomoč, če bi takšna kumulacija povzročila intenzivnost pomoči, ki presega že določeno intenzivnost za posebne okoliščine vsakega primera v uredbi o skupinskih izjemah ali v sklepu, ki ga je sprejela Komisija.

6. Pomoč *de minimis* na podlagi te uredbe se lahko dodeli skupaj s pomočjo *de minimis* na podlagi Uredbe (ES) št. 1998/2006 do zgornje meje iz člena 2(2) te uredbe. Vendar se pomoč *de minimis* na podlagi te uredbe ne sme dodeliti skupaj s kakršnim koli nadomestilom v zvezi z opravljanjem iste storitve splošnega gospodarskega pomena ne glede na to, ali pomeni državno pomoč ali ne.

Člen 3

Spremljanje

1. Če namerava država članica podjetju na podlagi te uredbe dodeliti pomoč *de minimis*, to podjetje pisno obvesti o predvidenem znesku pomoči (izraženem v bruto ekvivalentu dotacije) za opravljanje storitve splošnega gospodarskega pomena, za katero je dodeljena, in ob izrecnem sklicevanju na to uredbo, z navedbo njenega naslova in mesta objave v *Uradnem listu Evropske unije*, navede, da gre za pomoč *de minimis*. Kadar je pomoč *de minimis* v skladu s to uredbo dodeljena različnim podjetjem na podlagi sheme in se v okviru sheme tem podjetjem dodelijo različni zneski individualne pomoči, lahko zadevna država članica izpolni to obveznost obveščanja tako, da podjetja obvesti o fiksnem znesku, ki ustreza največjemu znesku pomoči, ki se dodeli v okviru sheme. V takem primeru se fiksni znesek uporabi za določitev, ali se upošteva zgornja meja iz člena 2(2). Država članica od podjetja, ki opravlja storitve splošnega gospodarskega pomena, pred dodelitvijo pomoči pridobi tudi pisno izjavo ali izjavo v elektronski obliki o kakršni koli drugi pomoči *de minimis*, dodeljeni v zadevnem proračunskem letu ali v obdobju dveh prejšnjih proračunskih let podjetju, ki opravlja storitve splošnega gospodarskega pomena, na podlagi te uredbe ali Uredbe (ES) št. 1998/2006.

Država članica dodeli novo pomoč *de minimis* na podlagi te uredbe šele potem, ko preveri, da se s tem skupni znesek pomoči *de minimis*, dodeljene podjetju, ki opravlja storitve splošnega gospodarskega pomena, na podlagi te uredbe, ne bo zvišal na raven, ki bi presegala zgornjo mejo iz člena 2(2), ter da so bila upoštevana pravila o kumulaciji iz člena 2(6).

2. Če je država članica vzpostavila centralni register pomoči *de minimis*, ki vsebuje popolne informacije o vseh pomočeh *de minimis*, dodeljenih podjetjem, ki opravljajo storitve splošnega gospodarskega pomena, ki jih je dodelil kateri koli organ v tej državi članici, se odstavek 1 za zadevno državo članico ne uporablja.

3. Države članice evidentirajo in zbirajo vse informacije v zvezi z uporabo te uredbe. Tako zbrane evidence vsebujejo vse informacije, potrebne kot dokaz, da so bili izpolnjeni pogoji iz te uredbe. Evidence o individualni pomoči *de minimis* se hranijo 10 proračunskih let od datuma dodelitve pomoči. Evidence o shemah pomoči *de minimis* se hranijo 10 let od datuma, ko je bila dodeljena zadnja individualna pomoč v okviru takšne sheme. Komisija lahko od zadevne države članice pisno zahteva, da v 20 delovnih dneh ali daljšem roku, če je tako določeno v zahtevku, predloži vse informacije, za katere Komisija meni, da so potrebne za oceno, ali so izpolnjeni pogoji iz te uredbe, še zlasti skupni znesek pomoči *de minimis*, ki ga je prejelo katero koli podjetje na podlagi te uredbe ali Uredbe (ES) št. 1998/2006.

Člen 4

Prehodne določbe

Ta uredba se uporablja za pomoč, dodeljeno za opravljanje storitev splošnega gospodarskega pomena, pred njenim začetkom veljavnosti, če ta pomoč izpolnjuje pogoje iz členov 1 in 2. Vsako pomoč za opravljanje storitev splošnega gospodarskega pomena, ki ne izpolnjuje navedenih pogojev, oceni Komisija v skladu z ustreznimi sklepi, okviri, smernicami, sporočili in obvestili.

Po prenehanju veljavnosti te uredbe lahko izvajanje vsake pomoči *de minimis*, ki izpolnjuje pogoje iz te uredbe, poteka še nadaljnjih šest mesecev.

Člen 5

Začetek veljavnosti in obdobje veljavnosti

Ta uredba začne veljati na dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba se uporablja do 31. decembra 2018.

Komisija namerava opraviti pregled te uredbe pet let po njenem začetku veljavnosti.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 20. decembra 2011

Za Komisijo

Predsednik

José Manuel BARROSO